
Pakoszówka, st. 1, gm. Sanok, woj. podkarpackie, AZP 112-77/83

Informator Archeologiczny : badania 33, 117

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ostrołęka, st. 7, gm. Pajęczno, woj. łódzkie, AZP 79-48/88 – patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu

PAKOSZÓWKA, st. 1, gm. Sanok, woj. podkarpackie, AZP 112-77/83

- osada kultury przeworskiej z silnymi wpływami z ośrodka dackiego z wczesnego okresu rzymskiego (schyłek fazy B2) i młodszego okresu rzymskiego.

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone w terminie od 9 do 24 lipca, przez dr hab. Renatę Madyda-Legutko prof. UJ (autorka sprawozdania) z Instytutu Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego i Elżbietę Pohorska-Kleję. Finansowane przez WKZ w Przemyślu. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 123 m².

W trakcie badań w 1999 roku odsłonięto fragment zabudowy osady, odkrywając 13 obiektów archeologicznych. Wśród nich wyróżniają się czworokątne paleniska o podobnych rozmiarach (długość boku od 100 cm do 140 cm.) i zbliżonej konstrukcji, ułożone na osi, blisko siebie w południowej części stanowiska. Wszystkie charakteryzują się obecnością w partiach przydennych intencjonalnie ułożonych warstw piaskowców. Wypełniska palenisk o jednolitym charakterze, w postaci czarnej ziemi z węglami drzewnymi zawierały nieliczne fragmenty ceramiki. Ślady jam posłupowych w sąsiedztwie niektórych palenisk wskazują, iż mogły być one pierwotnie zadaszone. W strefie występowania palenisk obok ceramiki lepionej w ręce została odkryta także ceramika wykonana przy użyciu koła garncarskiego. Wśród tej ceramiki zróżnicowanej pod względem technologicznym przeważają grubościennie naczynia wykonane z glin ilastych, o gładkich powierzchniach barwy szarej, potwierdzone również na innych stanowiskach nadszańskich. Powyżej palenisk została odkryta strefa osady o innej zabudowie, zapewne mieszkalnej. Materiały ceramiczne reprezentowane są tu jedynie przez fragmenty naczyń wykonane ręcznie. Odkryta w trakcie tegorocznych badań ceramika lepiąca w ręce nawiązujące do ceramiki kultury przeworskiej, natomiast ceramika wykonana przy pomocy koła garncarskiego nawiązuje do garncarstwa środowiska dackiego.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Krośnie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w: „Recherches Archeologiques”.

Badania będą kontynuowane.

PAPROTKI KOLONIA, st. 1, gm. Miłki, woj. warmińsko-mazurskie, AZP 21-73/2

- cmentarzysko ciałopalne kultury bogaczewskiej i grupy olsztyńskiej- młodsza faza późnego okresu przedrzymskiego - rozwinięta faza okresu wędrówek ludów (A3-E)
- osadnictwo nowożytnie i transeje z I wojny światowej

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w terminie od 5 lipca do 6 sierpnia, przez Małgorzatę i Macieja Karczewskich (autor sprawozdania, Muzeum Okręgowe w Suwałkach). Finansowane przez GKZ. Ósmy sezon badań. Przebadano powierzchnię 188,24 m².

Prace wykopaliskowe prowadzono na północnym, wschodnim i zachodnim skraju rozpoznanej części cmentarzyska. Odkryto 43 nowe pochówki, w tym 20 popielnicowych z czytelnym zarysem jamy grobowej (groby: 224-227, 229, 230, 232, 235, 241, 253, 255, 256 258-265), 2 popielnicowe bez czytelnego zarysu jamy grobowej (groby: 266, 267), 18 bezpopielnicowych z czytelnym zarysem jamy grobowej (groby: 231, 233, 234, 236-240, 242-250, 252), 1 bezpopielnicowy, bez czytelnego zarysu jamy grobowej - w formie zwartego skupiska fragmentów przepalonych kości ludzkich tkwiących w piasku uznanym za calec archeologiczny stanowiska i dwa pochówki szkieletowe koni (groby 251 i 254). Część eksplorowanej powierzchni zajmowały obiekty nowożytnie - transeje z czasów I wojny światowej i jamy gospodarcze (odpadkowe) powstałe najprawdopodobniej w okresie od 2 połowy XIX do końca I połowy XX w. We wschodniej części cmentarzyska odkryły został również